

ใบความรู้ ใบงานที่ 1
เรื่อง การเก็บข้อมูลพื้นฐานในท้องถิ่น

ฐาน (ถาน)	น. ที่ตั้ง เช่น ฐานทัพ ที่รองรับ เช่น ฐานพระพุทธรูป (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554)
พื้นฐาน	น. รากฐาน เช่น เขามีพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษดี, หลักความรู้เบื้องต้น เช่น วิชาพื้นฐาน (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554)
ทรัพยากร	น. สิ่งทั้งปวงอันเป็นทรัพย์หรือมีค่า (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554)
ท้องถิ่น	น. ท้องที่ใดท้องที่หนึ่งโดยเฉพาะ เช่น เวลาท้องถิ่น ประเพณีท้องถิ่น พื้นที่ภายใน เขตการปกครองของราชการบริหารส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554)
หมู่บ้าน (กฎ)	น. ท้องที่ที่รวมบ้านหลายบ้านให้อยู่ในความปกครองอันเดียวกัน และมีประกาศจัดตั้งเป็น หมู่บ้าน มีผู้ใหญ่บ้านเป็นหัวหน้าปกครอง (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554)
ชุมชน	น. หมู่ชน, กลุ่มคนที่อยู่รวมกันเป็นสังคมขนาดเล็ก อาศัยอยู่ในอาณาบริเวณเดียวกันและมี ผลประโยชน์ร่วมกัน ที่ที่มีคนอาศัยอยู่มาก (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554)
แขวง	น. เขต, แดน ส่วน ฝ่าย อาณาบริเวณที่กำหนดไว้ เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติราชการ อย่างใดอย่างหนึ่ง (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554) “แขวงในกรุงเทพมหานครเทียบเท่าตำบล เป็นต้น”
ทางหลวง	ทางหรือถนน ซึ่งจัดไว้เพื่อประโยชน์ทางจราจร สาธารณะทางบก ไม่ว่าในระดับพื้นดิน ได้ หรือเหนือพื้นดิน หรือใต้ หรือเหนืออสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น ทางหลวงแบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ ทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงชนบท ทางหลวง ท้องถิ่น ทางหลวงสัมปทาน (พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ.2535)
เส้นทางท้องถิ่น	เส้นทางที่ไม่ใช่ทางหลวง
ละติจูด	น. เส้นรอยตัดระหว่างผิวโลกกับพื้นราบที่ตั้งฉากกับแกนขั้วโลกเหนือและขั้วโลกใต้ รอยตัด นี้จะเป็นวงกลมที่ขนานกับเส้นศูนย์สูตร ค่าของละติจูดนับออกจากเส้นศูนย์สูตรไปทางขั้วโลก เหนือหรือขั้วโลกใต้ โดยวัดไปตามเส้นเมริเดียน เป็นมุมที่ศูนย์กลางของโลก, เดิมชื่อว่า เส้นรุ้ง (อ. latitude) (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554)
ลองจิจูด	น. เส้นรอยตัดระหว่างผิวโลกกับพื้นราบที่ผ่านแกนขั้วโลกเหนือและขั้วโลกใต้ รอยตัดนี้จะ เป็นวงกลมที่ตั้งฉากกับเส้นศูนย์สูตร ค่าลองจิจูดนับออกจากเมริเดียนแรกไปทางตะวันออก หรือตะวันตก โดยวัดไปตามเส้นศูนย์สูตร เป็นมุมที่ศูนย์กลางของโลก, เดิมชื่อว่า เส้นแวง (อ. longitude) (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554)
แผนที่สังเขป	ภาพ 2 มิติ แสดงขอบเขตพื้นที่ ที่ศ ตำแหน่งที่ตั้ง เส้นทางสัญจร สถานที่สำคัญ ของหมู่บ้าน/ ชุมชน/แขวง โดยระบุมাত্রาส่วนแบบตัวเลข เช่น 1 : 1,000 , 1 : 1,500
วัด	น. สถานที่ทางศาสนาโดยปรกติมีโบสถ์ วิหาร และที่อยู่ของสงฆ์ หรือนักบวชเป็นต้น (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554)
สำนักสงฆ์	น. วัดที่ยังไม่ได้รับพระราชทานที่วิสุงคามสีมา (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554)

เจ้าอาวาส	น. พระภิกษุซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ปกครองวัด (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554)
พระภิกษุ	น. ชายที่บวชเป็นพระในพระพุทธศาสนา (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 หน้า 823)
มัสยิด	น. สถานที่ซึ่งชาวมุสลิมใช้เป็นที่พักผ่อนศาสนกิจ สุเหร่า (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554)
อิสลาม	น. ศาสนาที่สำคัญศาสนาหนึ่งของโลก มีศาสดาชื่อมุฮัมมัด นับถือพระเจ้าองค์เดียวคืออัลลอฮ์ มีคัมภีร์อัลกุรอานเป็นหลัก ไม่มีนักบวช เรียกผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามว่ามุสลิม (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554)
อิหม่าม	น. คำเรียกผู้นำในศาสนาอิสลาม ผู้นำในการทำละหมาด ตำแหน่งสำคัญของคณะกรรมการบริหารมัสยิด โต๊ะอิหม่าม ก็เรียก (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554)
นักบวช	น. ผู้ที่ได้เข้าพิธีบวชตามลัทธิศาสนาต่างๆ เช่น ภิกษุ สามเณร บาทหลวง (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554)
โบสถ์	น. สถานที่สำหรับพระสงฆ์ใช้ประชุมทำสังฆกรรม เช่น สวดพระปาติโมกข์ อุปสมบท มีสีมาเป็นเครื่องบอกเขต, อนุโลมเรียกสถานที่ประกอบพิธีกรรมของศาสนาอื่นว่า โบสถ์ เช่น โบสถ์พราหมณ์ โบสถ์คริสต์ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554)
บาทหลวง	บาทหลวง น. นักบวชในศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554)
ประชากร	น. หมู่คน, หมู่พลเมือง (เกี่ยวกับจำนวน). (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554)
จำนวนประชากร	จำแนกตามช่วงอายุ ในข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) กรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย
องค์การ	น. ศูนย์รวมกลุ่มบุคคลหรือกิจการที่ประกอบกันขึ้นเป็นหน่วยงานเดียวกัน เพื่อดำเนินกิจการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือในตราสารจัดตั้งซึ่งอาจเป็นหน่วยงานของรัฐ เช่น องค์การของรัฐบาล หน่วยงานเอกชน เช่น บริษัทจำกัด สมาคม หรือหน่วยงานระหว่างประเทศ เช่น องค์การสหประชาชาติ (อ. organization). (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554)
โรงพยาบาล	น. สถานที่ให้บริการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย คือ ทั้งตรวจ รักษา และป้องกันโรคให้แก่ประชาชน และมีเตียงสำหรับรับคนไข้เข้าพักรักษาตัวด้วย (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554)
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	น. สถานให้บริการสาธารณสุขที่ไม่มีแพทย์ประจำ ให้บริการสาธารณสุขทุกสาขา และส่งเสริมป้องกันด้านอนามัยแก่ประชาชนในระดับตำบลและหมู่บ้าน, เดิมเรียกว่าสุขศาลา (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 หน้า 1,117)
สถานีดำรวจ	หน่วยที่ตั้งเป็นที่พักหรือที่ทำการ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 หน้า 1,117)
